

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1ObdoV/2/2024
Identifikačné číslo spisu: 1099896443
Dátum vydania rozhodnutia: 26.03.2025
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:1099896443.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej, JUDr. Jaroslavy Fúrovej, JUDr. Gabriely Mederovej a JUDr. Andrey Sedláčkovej, v konkurznej veci úpadcu: Poľnohospodárske družstvo Vrbovce, Vrbovce, 906 06 Myjava, IČO: 00 203 840, s ustanoveným správcou konkurznej podstaty JUDr. Dušanom Slaninom, s miestom podnikania Horné Bašty 25, Trnava, o návrhu správcu na rozdelenie finančných prostriedkov vo výške 94.791 eur z konkurznej podstaty, o určení odmeny správcov konkurznej podstaty, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7K/171/1999, o dovolaní predchádzajúceho správcu konkurznej podstaty JUDr. Štefana Dostála, Robotnícka 79, Senica, zastúpeného JUDr. Jurajom Dragúnom, usadeným euroadvokátom so sídlom Pod Hájkom 1436/35, Skalica, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Obo/6/2023-1333 z 20. marca 2024, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie predchádzajúceho správcu konkurznej podstaty JUDr. Štefana Dostála, Robotnícka 79, Senica, o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež „konkurzný súd“ alebo aj „súd prvej inštancie“) I. výrokom rozvrhového uznesenia č. k. 7K/171/1999-1244 z 19. februára 2021 rozhodol o úhrade odmeny správcov konkurznej podstaty vo výške 43 627 eur tak, že správcovi JUDr. Štefanovi Dostálovi priznal celkovú odmenu vo výške 34 901,60 eura a správcovi JUDr. Dušanovi Slaninovi priznal celkovú odmenu vo výške 8 725,40 eura s tým, že správcovi JUDr. Dostálovi bol vyplatený preddavok vo výške 22 449,38 eura, a teda správcovi JUDr. Dostálovi priznal na vyplatenie doplatok vo výške 12 452,22 eura.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie skonštatoval, že uznesením zo dňa 12. septembra 2000 vyhlásil konkurz na majetok úpadcu, pričom zároveň do funkcie správcu konkurznej podstaty ustanovil JUDr. Štefana Dostála, advokáta, ktorému funkcia správcu zanikla dňa 12. decembra 2004, kedy bol schôdzou veriteľov ustanovený za správcu konkurznej podstaty JUDr. Dušan Slanina, advokát. Uviedol, že postupom podľa § 7 ods. 1 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení k 28. septembru 2001 bola určená

odmena správcu vo výške 43 620 eur, čo predstavuje 10 % základu pre jej výpočet stanoveného podľa § 6 písm. a) citovanej vyhlášky. Vzhľadom na to, že v predmetnom konkurznom konaní vykonávali funkciu správcu dvaja správcovia, súd pristúpil k rozdeleniu odmeny podľa rozsahu vykonanej činnosti, ako aj doby výkonu funkcie každého správcu.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal správca JUDr. Dušan Slanina 23. marca 2021 odvolanie, na základe ktorého Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) uznesením č. k. 1Obo/4/2021-1281 z 25. januára 2022 ako súd odvolací rozvrhové uznesenie súdu prvej inštancie v časti I. výroku podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v danej veci o odmene správcov konkurznej podstaty rozhodol predčasne, bez riadneho zistenia skutkového a právneho stavu, pričom jeho rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené a tým nepreskúmateľné, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom (§ 389 ods. 1 písm. b) CSP). Zhrnul, že súd prvej inštancie nehodnotil kritériá pre rozdelenie odmeny medzi správcov v súlade so zákonnou úpravou, keď jediným kritériom bolo hodnotenie celkového príjmu, ktorí jednotliví správcovia konkurznej podstaty zabezpečili v konkurznom konaní, a tieto príjmy nevyhodnocoval vo väzbe k pomeru doby činnosti jednotlivých správcov, aj k rozsahu výdavkov, ktoré spolu s príjmami počas výkonu doby činnosti správcovia v konkurze vynaložili, ani vo vzťahu k iným úkonom, ktoré síce nemali priamu súvislosť so zabezpečením finančného príjmu do konkurznej podstaty, ale bezprostredne s činnosťou správcov súviseli a boli a museli byť vykonávané jednotlivými správcami počas konkurzného konania.

5. Po vrátení veci súd prvej inštancie vyzval oboch správcov konkurznej podstaty, aby predložili návrh na nimi špecifikovanú výšku odmeny s príhľadnutím na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu.

6. Uznesením z 25. januára 2023 č. k. 7K/171/1999-1303 súd prvej inštancie vo veci rozdelenia odmeny správcov rozhodol tak, že JUDr. Slaninovi určil odmenu vo výške 8 725,40 eura a JUDr. Dostálovi určil na doplatenie odmeny čiastku 12 452,22 eura. Súd prvej inštancie skonštatoval, že uznesením zo dňa 12. septembra 2000 vyhlásil konkurz na majetok úpadcu, kedy zároveň ustanovil do funkcie správcu JUDr. Dostála, ktorému funkcia zanikla dňa 16. decembra 2004, kedy bol schôdzou veriteľov do funkcie správcu ustanovený JUDr. Slanina. Postupom podľa ustanovenia §7 ods. 1 vyhlášky č. 493/1911 Zb. (ďalej iba „vyhláška“) v znení k 28. septembru 2001 bola určená odmena správcu vo výške 43 620 eur, čo predstavuje 10 % základu pre jej výpočet stanovený podľa § 6 písm. a) vyhlášky. Súd prvej inštancie okrem iného zdôraznil, že aj s príhľadnutím na princíp všeobecnej spravodlivosti rozhodol o rozdelení konkurznej odmeny správcom podielom tak, že 80 % odmeny priznal JUDr. Dostálovi a 20 % JUDr. Slaninovi.

7. Na odvolanie správcu konkurznej podstaty JUDr. Dušana Slaninu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 25. januára 2023 č. k. 7K/171/1999-1303, najvyšší súd ako súd odvolací, napadnutým uznesením č. k. 1Obo/6/2023-1333 z 20. marca 2024, uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 25. januára 2023 č. k. 7K/171/1999-1303 zmenil tak, že správcovi konkurznej podstaty JUDr. Dušanovi Slaninovi určuje odmenu vo výške 20 940,96 eura a predchádzajúcemu správcovi konkurznej podstaty JUDr. Štefanovi Dostálovi, Robotnícka 79, Senica, určuje doplatenie odmeny vo výške 236,66 eura.

8. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie nerešpektoval v skoršom rozhodnutí odvolacieho súdu vyslovený právny názor, keď prevzal výrok, ako aj dôvody rozhodnutia o rozdelení odmeny zo svojho skoršieho rozhodnutia.

9. Odmenu v celkovej výške 43 627 eur je podľa odvolacieho súdu potrebné rozdeliť medzi správcov konkurznej podstaty na základe nasledovných kritérií. Prvým kritériom je rozsah speňaženia majetku - príjem, ktorý pri výkone činnosti správca konkurznej podstaty speňažením majetku úpadcu zabezpečil ako príjem do konkurznej podstaty úpadcu, pričom JUDr. Slanina dosiahol celkový príjem zo speňaženia a iný príjem vo výške 15 143,82 eura, JUDr. Dostál dosiahol príjem vo výške 423 860,20 eura. Spolu

príjem obidvoch správčov predstavuje v súčte sumu 439 004 eura - 100 % príjmu do konkurznej podstaty úpadcu. Vychádzajúc z uvedených číselných zistení príjem JUDr. Slaninu do podstaty úpadcu bol 3,45 % a JUDr. Dostála 96,55 %. Pomer prvého kritéria je SKP Slanina 3,45 %, SKP Dostál 96,55 %.

10. Odvolací súd následne vychádzal z rozsahu výkonu správčovskej činnosti JUDr. Slaninu 155 mesiacov a priemerovoval jeho náklady v celkovej výške 75 249,19 eura na toto obdobie, čo predstavuje priemerný náklad 485 eur mesačne. JUDr. Dostál za obdobie výkonu správčovskej činnosti v rozsahu 51 mesiacov vyprodukoval náklady vo výške 266 934,60 eura, čo predstavuje mesačné náklady v priemere vo výške 5 234 eur. Pomerom priemerných mesačných nákladov JUDr. Slaninu (485 eur) a priemerných mesačných nákladov JUDr. Dostála (5 234 eur), odvolací súd vypočítal percentuálny podiel jednotlivých správčov na nákladoch, ktorý v prípade JUDr. Slaninu predstavuje 8 % a v prípade JUDr. Dostála 92 %. Rovnaký pomer vychádza aj pri určovaní podielu nákladov vyčíslených ročne. Pri tomto druhom kritériu je pozitívom (narozdiel od prvého a tretieho kritéria) získanie najnižšieho percentuálneho podielu. Odvolací súd konštatoval, že v konaní neboli spochybnené údaje týkajúce sa finančných čiastok, ktoré predstavujú príjem zo speňaženia majetku a iný príjem, ako aj finančné vyčíslenie nákladov vzniknutých pri výkone správčovskej činnosti jednotlivými správčovami.

11. Tretím kritériom bola dĺžka trvania správčovskej činnosti, ktorú vykonával JUDr. Slanina do doby vypracovania konečnej správy (október 2017) v rozsahu 155 mesiacov. Odvolací súd vychádzal z tohto údajá a neakceptoval dĺžku výkonu správčovskej činnosti JUDr. Slaninu vo vyššom rozsahu aj za obdobie do podania odvolania proti zrušenému rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Rozsah výkonu správčovskej činnosti, ktorú vykonával JUDr. Dostál, je 51 mesiacov. Vychádzajúc zo 100 % 206 mesiacov ($155 + 51 = 206$) dĺžka výkonu správčovskej činnosti JUDr. Slaninu predstavuje 75 % a JUDr. Dostála 25 %.

12. Vychádzajúc z uvedených číselných percentuálnych zistení dospel odvolací súd k záveru, že JUDr. Slanina v rámci prvého kritéria získal 3,45 %, v rámci druhého kritéria 92 % a v rámci tretieho kritéria 75 %, spolu 170,45 %, čiže celkovo v priemere (deleno 3) 56,82 %. V prípade JUDr. Dostála predstavuje prvé kritérium 96,55 %, druhé kritérium 8 % a tretie kritérium 2 5%, spolu 129,55 %, čo v priemere predstavuje 43,18 %. Odvolací súd teda konštatoval, že aplikáciou uvedených troch kritérií pre určenie spôsobu rozdelenia odmeny medzi správčov konkurznej podstaty dospel k percentuálnemu nároku JUDr. Slaninu na odmenu v rozsahu 56,83 %, zaokrúhlene 57 % a na druhej strane k percentuálnemu nároku JUDr. Dostála na odmenu v rozsahu zaokrúhlene 43 %.

13. Najvyšší súd ďalej dodal, že ďalším kritériom pre rozdelenie odmeny je napr. porovnanie rozsahu konkrétnej činnosti správčov v prípade, pokiaľ správčov riadne špecifikuje obsahovo a časovo právne úkony, podania, činnosti, ktorých vykonanie bolo v konkurze relevantné a potrebné, a to za celý priebeh obdobia výkonu správčovskej činnosti. Ďalším kritériom môžu byť preukázané dôvody pre výmenu v osobe správčov konkurznej podstaty (pochybenie správčov pri výkone správčovskej činnosti, vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti správčov a súdne priznanie nároku na náhradu škody voči správčovovi konkurznej podstaty a pod.).

14. Odvolací súd poukázal na odpoveď JUDr. Slaninu na výzvu súdu prvej inštancie na špecifikáciu uplatnenej odmeny, z ktorej je zrejmé, že JUDr. Slanina si uplatnil odmenu vo výške 48 % z celkovej sumy 43 627 eur, čo predstavuje sumu 20 940,96 eura. Pre JUDr. Dostála žiadal určenie percentuálnej výšky odmeny 52 %, čo predstavuje sumu 22 686,04 eura.

15. Vzhľadom na návrh na rozdelenie odmeny JUDr. Slaninu vo výške 48 %, ktorý bol v nižšej čiastke než odvolacím súdom zistený rozsah na základe vyššie uvedených kritérií rozdelenia odmeny medzi správčov, odvolací súd akceptoval návrh JUDr. Slaninu na priznanie celkovej odmeny vypočítanej zo sumy 43 627 eur vo výške 48 %, čo predstavuje sumu 20 940,96 eura pre JUDr. Slaninu a sumu 22 686,04 eura pre JUDr. Dostála s tým, že po odpočítaní už vyplateného preddavku vo výške 22 449,38 eura predstavuje doplatok odmeny pre JUDr. Dostála sumu 236,66 eura.

16. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal predchádzajúci správca konkurznej podstaty JUDr. Štefan Dostál, Robotnícka 79, Senica (ďalej tiež „dovolateľ“) dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodnil poukazom na ústavné právo na spravodlivý súdny proces v zmysle § 420 písm. f) CSP a tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP. Dovolateľ k rozsahu dovolania uviedol, že sa dovoľáva proti celej výrokovej časti napadnutého uznesenia odvolacieho súdu.

17. Dovolateľ dal do pozornosti, že v predmetnej veci boli vydané celkovo štyri rozhodnutia týkajúce sa odmeny správcov v predmetnom konkurznom konaní, avšak až v ostatnom napadnutom rozhodnutí, Najvyšší súd SR ako súd odvolací rozhodol, že dovolateľ má nárok na doplatenie odmeny iba vo výške 233,66 eur. V súvislosti s rozhodnutiami súdu prvej inštancie a rozhodnutiami súdu odvolacieho poukázal dovolateľ na skutočnosť, že ostatné rozhodnutie odvolacieho súdu je rozporné so všetkými tromi predchádzajúcimi rozhodnutiami a preto ide o rozhodnutie prekvapivé a súčasne ide aj o rozhodnutie, ktoré nie je náležite odôvodnené. Napadnuté rozhodnutie je podľa dovolateľa zároveň v rozpore s legitímnym očakávaním vyplývajúcim z predchádzajúceho rozhodovania a priebehu konania.

18. Z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7K/171/1999 z 25. januára 2023 podľa dovolateľa vyplýva, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o odmene správcov, zohľadnil všetky kritériá rozhodujúce pre určenie odmeny správcov, pričom rešpektoval najzásadnejšie kritérium a to rozsah príjmov zabezpečených správcom a ktoré kritérium je v súlade so zásadou insolvenčného konania, a to so zásadou hospodárnosti, t. j. aby bol získaný najvyšší možný výťažok, v čo najkratšom čase, s vynaložením čo najnižších nákladov. Dodržaním tejto zásady sa má dosiahnuť čo najvyššie uspokojenie veriteľov, ktorí prihlásili svoje pohľadávky.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky v odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval, že pri rozhodovaní o rozdelení odmeny pre správcov konkurznej podstaty vychádzal z troch kritérií, a to rozsah speňaženia majetku, rozsah priemerných mesačných nákladov a dĺžka výkonu správcovskej činnosti. Ďalej uviedol, že pri rozdelení odmeny neaplikoval kritérium rozsahu konkrétnej činnosti správcu, a to rozsah právnych úkonov, podaní, činností, ktorých vykonanie bolo v konkurze relevantné a potrebné, a to za celý priebeh obdobia výkonu správcovskej činnosti. Dovolateľ je názoru, že najvyšší súd predmetné kritérium neaplikoval, napriek tomu, že v svojom predchádzajúcom rozhodnutí nepoužitie predmetného kritéria vyčítal Krajskému súdu v Bratislave a napriek tomu, že dovolateľ špecifikoval rozsah úkonov, ktoré vykonal počas výkonu svojej správcovskej činnosti.

20. Dovolateľ konštatoval, že právne posúdenie odvolacieho súdu je nesprávne. Nesprávnosť právneho posúdenia spočíva v tom, že na zistený skutkový stav nesprávne aplikoval ustanovenia vyhlášky MS SR č. 493/1991 Zb., pritom z napadnutého uznesenia odvolacieho súdu je nepochybné, že dovolateľ oznámil rozsah úkonov, ktoré vykonal a ktoré smerovali k speňaženiu konkurznej podstaty. Taktiež je podľa dovolateľa nepochybné, že rozsah jeho činností bol väčší, keďže dovolateľ speňažil všetok majetok úpadcu, ukončil všetky spory a touto činnosťou zabezpečil viac ako 400 tisíc eur. Zatiaľ čo správca JUDr. Dušan Slanina zabezpečil svojou činnosťou celkovo 0 eur.

21. Dovolateľ tiež upozornil na skutočnosť, že priznanie odmeny správcovi JUDr. Dušanovi Slaninovi v rozsahu, ako určil odvolací súd, za situácie, že správca JUDr. Dušan Slanina bol vo funkcii správcu 13 rokov, 10 mesiacov a 23 dní, pričom do konkurznej podstaty úpadcu získal svojou činnosťou 0 eur, z titulu úrokov peňažnej hotovosti v banke získal sumu 15.140,50 eura a vytvoril náklady konkurzu vo výške 75.236,45 eura, je veľmi nespravodlivé. Preto dovolateľ zdôraznil, že požiadavka spravodlivosti rozhodnutia je jednou zo základných zásad súdneho procesu, kedy najvyšší súd pri posudzovaní rozdelenia odmeny správcov konkurznej podstaty aplikoval prílišný formalizmus a bez ohľadu na obsah argumentácie dovolateľa sa obmedzil iba na čiastočnú aplikáciu kritérií pre určenie odmeny správcu (aj napriek tomu, že v uznesení sp. zn. 1Obo/4/2021-1281 z 25. januára 2022 určil širší rozsah kritérií potrebných pre určenie odmeny správcu). V tejto súvislosti dovolateľ poukázal na doterajšiu judikatúru týkajúcu sa interpretácie právnych predpisov, podľa ktorej sa ako ústavne nesúladne (porušujúce

základné práva účastníkov) hodnotí aj také rozhodnutia, v ktorých boli zákony, prípadne podzákoné právne úpravy interpretované v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti v dôsledku napr. prílišného formalizmu.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody dovolateľ žiada, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil.

23. Správca konkurznej podstaty úpadcu JUDr. Dušan Slanina vo vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že napadnuté uznesenie bolo vydané podľa ZKV, kedy je dovolanie neprípustné. Preto navrhol, aby dovolací súd dovolanie predchádzajúceho správcu konkurznej podstaty odmietol.

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 CSP) predchádzajúci správca konkurznej podstaty, ako subjekt oprávnený na podanie dovolania, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), ktorý je zastúpený advokátom podľa § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP) skúmal, či dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu vydané v konkurznom konaní možno podrobiť dovolaciemu prieskumu, pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

25. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

26. Podľa § 447 písm. c) CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

27. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že konkurz na majetok dlžníka Poľnohospodárske družstvo Vrbovce, Vrbovce, 906 06 Myjava, IČO: 00 203 840, bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 7K 171/1999-63 z 12. septembra 2000, právoplatným 15. októbra 2000, teda ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „OSP“), pričom bolo relevantné, že dovolanie, podané už za účinnosti nového procesného predpisu - Civilného sporového poriadku, bolo podané v konkurznom konaní vedenom podľa Zákona o konkurze a vyrovnaní.

28. Zákon o konkurze a vyrovnaní v ustanovení § 66e ods. 1 zakotvil primerané použitie ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia sa na konkurzné konanie primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak ZKV neustanovuje inak. Primerané použitie všeobecného procesného predpisu znamená, že tam, kde osobitný predpis (v tomto prípade ZKV) určitú procesnú situáciu nerieši, a zároveň ZKV použitie všeobecného procesného predpisu priamo nevylučuje, použije sa právna úprava všeobecného procesného predpisu (Občiansky súdny poriadok, resp. od 1. júla 2016 Civilný sporový poriadok).

29. Podľa § 66f ZKV ustanovenia § 221 ods. 1 písm. a) a § 228 až § 243d Občianskeho súdneho poriadku sa na konkurz a vyrovnanie nepoužijú. Citované ustanovenie v zásade vylučuje použitie mimoriadnych opravných prostriedkov v konkurznom konaní vedenom podľa ZKV. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia sú v konkurznom konaní a vo vyrovnacom konaní z mimoriadnych opravných prostriedkov vylúčené: obnova konania (§ 228 - § 235 OSP), resp. žaloba na obnovu konania podľa § 397 až § 418 CSP a dovolanie (§ 236 - § 243d OSP), resp. § 419 - § 457 CSP. Zákon o konkurze a vyrovnaní z mimoriadnych opravných prostriedkov upravených v Občianskom súdnom poriadku pripúšťa len využitie inštitútu mimoriadneho dovolania (obdobne viď uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 2MOBdoV/4/2012, sp. zn. 2MOBdoV/1/2015, sp. zn. 2ObdoV/8/2022, sp. zn. 2ObdoV/3/2023). Najvyšší súd k tomu len dodáva, že mimoriadne dovolanie je procesný inštitút odchylný od dovolania. Vyplyva to aj z rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky, keď napr. v uznesení z 19. júla 2000, PL. ÚS 57/99 vyslovil, že: „Mimoriadne dovolanie môžeme považovať za ďalší mimoriadny opravný prostriedok“.

30. Keďže zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní ako osobitný predpis vylučuje prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu vydanému v konkurznom konaní, nemôže sa účastník konkurzného konania (v tomto prípade predchádzajúci správca konkurznej podstaty) domáhať prípustnosti dovolania podľa ustanovení všeobecného procesného predpisu (do 30. júna 2016 ustanovenia § 236 a nasl. OSP, od 1. júla 2016 ustanovenia § 419 a nasl. CSP), ktoré upravujú dovolanie. Na tomto závere nič nemení ani poukaz dovolateľa na základné ústavné právo na spravodlivý proces (čl. 46, čl. 48), keďže podľa čl. 46 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

31. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd konštatuje, že dovolanie predchádzajúceho správcu konkurznej podstaty JUDr. Štefana Dostála proti rozhodnutiu vydanému v konkurznom konaní je v zmysle ust. § 66f ZKV neprípustné. Posúdením prípustnosti v dovolaní predchádzajúcim správcom vznesených dovolacích dôvodov (§ 421 ods. 1 CSP) sa preto už nezaoberal. Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov dovolanie predchádzajúceho správcu konkurznej podstaty JUDr. Štefana Dostála podľa § 447 písm. c) CSP, odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

32. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 5 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.